

JUZGADO DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO Nº 9 DE VALENCIA

Procedimiento Abreviado [PAB] - 000324/2021

NIG: 46250-45-3-2021-0003184

Demandante: [REDACTED]

[REDACTED]

Representación: [REDACTED]

Demandada: COMUNIDAD DE REGANTES RIU D ALCOI y DIPUTACION DE VALENCIA

Representación: [REDACTED]

Tipo de Expediente Restantes (Arts. 8.3, 4 y 5)

Materia estadística: Administración Tributaria

Contra: Silencio Administrativo

Ángel Ilario Pérez, magistrat, ha dictat, en nom del Rei, la següent

SENTÈNCIA 95/22

València, dilluns 11 d'abril de 2022.

En el recurs contenciós-administratiu 324/21; seguit entre l'herència jacent del [REDACTED], part demandant, representada pel procurador [REDACTED] i defensa per l'advocat [REDACTED]; la Diputació Provincial de València, administració demandada, representat i defés per l'advocada [REDACTED]; i la Comunitat de Regants "Riegos del Río Alcoy", codemandada, representada per la procuradora [REDACTED] i defensa per l'advocada [REDACTED]. L'objecte del recurs és la impugnació d'actes administratius dictats en matèria de recaptació tributària. El recurs s'ha seguit pels tràmits del procediment abreuja.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Peticions i al·legacions de la part demandant.

La part demandant interposa el recurs contenciós-administratiu en impugnació de les providències de constrenyiment dictades per a l'execució d'unes quotes de la Comunitat de Regants "Riegos del Río Alcoy". Al·lega que no es va notificar degudament la liquidació en període voluntari, que algunes de les terres en relació amb les quals s'han girat les quotes no pertanyen a l'herència jacent i, finalment, que no és procedent la suma addicional inclosa per costes i recàrrec de constrenyiment.

Sol·licita l'anul·lació l'acte impugnat i la reducció de l'import reclamat per l'administració.

SEGON.- Posició de la part demandada.

El recurs s'ha dirigit contra la Diputació Provincial de València, que ha al·legat que ella no ha dictat les providències de constrenyiment, ja que aquestes es dicten per la Comunitat de Regants i que ella es limita a gestionar-ne el cobrament, en virtut d'un conveni existent entre ambdues entitats. Per tant, entén que el recurs és inadmissible en relació amb ella.

S'ha personat en el recurs, emplaçada per la Diputació, la Comunitat de Regants, que s'hi ha oposat. Al·lega, en primer lloc, que el recurs és parcialment inadmissible en relació amb una de les providències de constrenyiment, que s'ha dictat en relació amb el senyor [REDACTED] i no amb l'herència jacent demandant. Pel que fa al fons del recurs, al·lega que s'han girat a l'herència jacent uns rebuts per unes parcel·les que figuren a nom del causant, que no s'ha efectuat cap reclamació i que en conseqüència s'han dictat les providències de constrenyiment, que serien, en conseqüència, ajustades a dret.

TERCER.- Prova.

S'ha demanat prova de documents, que s'ha admés i practicat íntegrament.

QUART.- Tramitació del recurs.

El recurs es va iniciar mitjançant un escrit de demanda, presentat el 2 d'agost de 2021. Es va reclamar l'expedient administratiu i es va convocar la vista, que es va celebrar el passat dijous 7 d'abril de 2022. A l'acte van comparéixer ambdues parts, que van exposar les seues respectives posicions. Proposada, admesa i practicada la prova, l'assumpte va quedar vist per a dictar sentència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Activitat administrativa impugnada.

És objecte d'aquest recurs contenciós-administratiu la impugnació de la desestimació presumpta per silenci administratiu del recurs de reposició presentats per l'herència jacent del [REDACTED] contra les providències de constrenyiment amb referències 004097660929 y 004062164667 y 004097634103, notificades el 14 d'abril de 2021.

Malgrat que els documents de notificació d'aquestes providències indiquen que es van dictar per la Tresoreria de la Diputació Provincial de València i que podien ser objecte de recurs de reposició davant la mateixa Tresoreria, a la vista dels documents de l'expedient administratiu, en particular el document 2, conveni de col·laboració entre la Comunitat de Regants i la Diputació, i el document 7, còpia de les providències de constrenyiment, resulta que aquestes han sigut dictades en realitat pel president de la Comunitat de Regants el 9 de març de 2021 i constitueixen els actes administratius originaris impugnats.

SEGON.- Anàlisi dels motius d'inadmissió al·legats per les parts demandades.

En l'acte de la vista les parts demandades han plantejat sengles motius d'inadmissió, relatius, respectivament, a la legitimació passiva de la Diputació Provincial de València a la legitimació activa de la part demandant en relació amb un dels tres actes administratius impugnats. Cal analitzar-los en primer lloc, abans d'entrar en el fons del recurs.

La Diputació Provincial de València al·lega que no té legitimació passiva perquè no és l'autora dels actes impugnats, ja que les providències de constrenyiment no s'han dictat

per ella, sinó pel President de la Comunitat de Regants, en virtut del conveni de col·laboració existent entre aquestes dues administracions i, i que ella es limita a executar la providència i a realitzar els següents actes de recaptació.

Aquest argument no es pot acollir com a causa d'inadmissió del recurs en relació amb la Diputació Provincial de València, per diverses raons:

En primer lloc, cal indicar que, a diferència de la legitimació activa, l'article 69 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa (LJCA) no regula la manca de legitimació passiva com un motiu d'inadmissió del recurs.

En segon lloc, malgrat que, efectivament, a la vista de l'expedient administratiu, resulta que les providències de constrenyiment havien sigut dictades pel President de la Comunitat de Regants, el cas és que la notificació indicava, de manera errònia, una altra cosa, ja que s'hi feia constar que havien sigut dictades per la Tresoreria de la Diputació i que davant d'aquesta s'havia de presentar el recurs de reposició. Aquesta notificació, per tant, en contra de la realitat de l'acte notificat, incomplia les exigències de l'article 40 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP):

“1. El órgano que dicte las resoluciones y actos administrativos los notificará a los interesados cuyos derechos e intereses sean afectados por aquéllos, en los términos previstos en los artículos siguientes.

2. Toda notificación deberá ser cursada dentro del plazo de diez días a partir de la fecha en que el acto haya sido dictado, y deberá contener el texto íntegro de la resolución, con indicación de si pone fin o no a la vía administrativa, la expresión de los recursos que procedan, en su caso, en vía administrativa y judicial, el órgano ante el que hubieran de presentarse y el plazo para interponerlos, sin perjuicio de que los interesados puedan ejercitar, en su caso, cualquier otro que estimen procedente.”

En aquest cas, la notificació va ser cursada per una administració diferent de l'autora de l'acte notificat, indicava de manera errònia el règim de recursos i no contenia el text íntegre de la resolució. Com a conseqüència d'això, la part demandant va interposar el recurs de reposició davant l'òrgan que, aparentment, era l'autor de l'acte impugnat, la Tresoreria de la Diputació Provincial de València. Aquest recurs de reposició va quedar desestimat per silenci administratiu, de manera que sí que hi ha un acte presumpte emanat de la Diputació, la desestimació presumpta del recurs de reposició.

En tercer lloc, la Diputació Provincial de València, com a partícep en l'execució del deute, és interessada en el recurs, de manera que, si aquest s'haguera presentat inicialment contra la Comunitat de Regants, aquesta hauria d'haver emplaçat la Diputació com a interessada, de conformitat amb els articles 21.1.b) i 49 de la LJCA. En aquest cas, ha ocorregut el contrari, l'interessat ha sigut el demandat inicial i l'autora de l'acte administratiu originari ha sigut emplaçada com a interessada i finalment s'ha personat com a part codemandada, i ha formulat oposició al recurs.

En definitiva, estan en el recurs, com a part demandada o codemandada, totes les administracions que han d'estar de conformitat amb l'article 20 de la LJCA i, per tant, aquest motiu d'inadmissió no ha de ser acollit.

Sí que ha de ser acollit l'altre motiu d'inadmissió parcial formulat, en aquest per la Comunitat de Regants, relatiu a la manca de legitimació de l'herència jacent en relació amb la providència de constrenyiment amb referència CSV [REDACTED] relativa al [REDACTED], ja que la part demandant no té legitimació de conformitat amb l'article 19 de la LJCA, com ella mateixa ha reconegut en la vista. Per

tant, aquesta part del recurs ha de ser objecte d'inadmissió, segons l'article 69.b) de la LJCA.

TERCER.- Naturalesa de l'acte impugnat. Limitació dels motius d'impugnació.

El recurs contenciós-administratiu queda reduït, després de la inadmissió parcial que s'ha declarat en el fonament de dret anterior, a la impugnació de les providències de constrenyiment amb números de referència 004097660929 i 004062164667 i a la desestimació presumpta per silenci administratiu dels recursos de reposició interposats per la part demandant contra aquestes.

Es tracta d'actes que tenen uns motius d'impugnació limitats, de conformitat amb la previsió de l'article 167, apartat 3, de la Llei General Tributària (LGT):

“Contra la providencia de apremio sólo serán admisibles los siguientes motivos de oposición:

- a) Extinción total de la deuda o prescripción del derecho a exigir el pago.
- b) Solicitud de aplazamiento, fraccionamiento o compensación en período voluntario y otras causas de suspensión del procedimiento de recaudación.
- c) Falta de notificación de la liquidación.
- d) Anulación de la liquidación.
- e) Error u omisión en el contenido de la providencia de apremio que impida la identificación del deudor o de la deuda apremiada.”

La part demandant ha plantejat tres motius en el seu recurs, però un d'ells, “inexistencia de deuda respecto de las parcelas designadas como número 8 y número 58 y 128, no siendo titularidad de [REDACTED]” no pot ser incardinat en cap dels motius que s'han mencionat més amunt. S'ha de tindre en compte a aquests efectes que les providències de constrenyiment s'han dictat en execució d'uns acords adoptats per l'Assemblea General de la Comunitat (quotes per a l'any 2020) i per la Junta de Govern (liquidació dels rebuts). Per tant, si la part demandant no estava conforme amb les sumes girades, hauria d'haver presentat un recurs contra aquests acords, de conformitat amb els que preveuen els articles 65 de les Ordenances de la Comunitat i 84.5 de la Llei d'Aigües.

El recurs, per tant, ha de quedar centrat en els altres dos motius d'impugnació: l'al·legada manca de notificació de la liquidació i la procedència o no d'incloure en l'import que es reclama a través de les providències de constrenyiment una part corresponent a interessos i una altra per recàrrec de constrenyiment.

QUART.- Desestimació de l'al·legació relativa a la manca de notificació de la liquidació.

La part demandant al·lega que no se li ha notificat degudament el deute en període voluntari, però aquest argument no pot prosperar per dos motius.

En primer lloc, perquè s'ha de tindre en compte la naturalesa de les quotes de les comunitats de regants, que no són equiparables a altres deutes de tipus tributari i que no s'han de notificar de manera fefaent. La comunicació dels acords d'aprovació de les quotes i dels rebuts s'efectua per la comunitat de conformitat amb les ordenances i és suficient amb la remissió per correu ordinari i la publicació, la qual cosa també és coherent amb la previsió general que conté l'article 102.3 de la Llei Genral Tributària: “3. En los tributos de cobro periódico por recibo, una vez notificada la liquidación correspondiente al alta en el respectivo registro, padrón o matrícula, podrán notificarse colectivamente las sucesivas liquidaciones mediante edictos que así lo adviertan.”

En segon lloc, perquè la part demandant ha al·legat que el domicili al qual es van remetre els acords d'aprovació de quotes i rebuts no és el correcte, però el cert és que

aquest és el domicili que havia facilitat el causant, propietari originari de les parcel·les per les quals es giren aquests rebuts, i que, a més a més, a la vista del document notarial d'atorgament del poder de representació al procurador de la part demandant, encara continua sent el domicili d'una de les tres persones que constitueixen l'herència jacent.

En definitiva, no s'hi aprecia una indeguda notificació de la liquidació i aquest primer motiu del recurs no pot ser acollit.

CINQUÉ.- Recàrrec de constrenyiment i despeses.

Les providències de constrenyiment inclouen no sols l'import originari dels rebuts, sinó també unes sumes addicionals que són procedents, de conformitat amb la Llei General Tributària, les Ordenances de la Comunitat de Regants i el Conveni de col·laboració entre aquesta i la Diputació. El recàrrec de constrenyiment del 10% està previst tant en l'article 73 de les Ordenances com en el 28.3 de la Llei General Tributària i les costes de l'execució en l'article 161 d'aquesta Llei i en l'estipulació cinquena del Conveni amb la Diputació, segons la qual aquesta ha de percebre una tarifa per l'execució.

En definitiva, aquest segon argument ha de ser igualment desestimat.

SISÉ.- Conclusió: inadmissió parcial i desestimació parcial del recurs.

Com a conseqüència del que s'ha exposat en els fonaments de dret anteriors, el recurs ha de ser inadmet parcialment en relació amb la providència que afecta el senyor Fernando Millet Peiró, de conformitat amb els articles 68.1.a) i 69.b) de la LJCA, i desestimat en la part restant, de conformitat amb els articles 68.1.b) i 70.1 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa.

SETÉ.- Costes processals.

En aplicació de l'article 139 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, les costes processals no s'han d'imposar a cap de les parts, ja que les administracions demandades han vingut a provocar el recurs, tant per la notificació defectuosa de les providències de constrenyiment com per la manca de resolució expressa, amb incompliment de l'obligació legal, dels recursos de reposició interposats per la part demandant prèviament al recurs contenciós-administratiu.

DECISIÓN

Per les raons exposades, he decidit:

1.- Inadmetre parcialment per manca de legitimació activa aquest recurs contenciós-administratiu en relació amb la providència de constrenyiment amb número de referència 004097634103 i la desestimació presumpta per silenci administratiu del recurs de reposició interposat contra l'anterior.

2.- Desestimar la resta d'aquest recurs contenciós-administratiu.

3.- No imposar el pagament de les costes processals a cap de les parts.

MODE D'IMPUGNACIÓ: Segons els articles 81 i 86 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, el pronunciament primer d'aquesta sentència, que inadmet parcialment el recurs, admet recurs d'apel·lació, que s'ha d'interposar per escrit en el termini de 15 dies en aquest Jutjat; els altres dos pronunciaments no admeten recurs.

Així ho decidisc, pronuncie i signe.

PUBLICACIÓ: La sentència ha segut pronunciada en audiència pública pel magistrat titular. El Lletrat de l'Administració de Justícia en dona fe.